

Úvod do života Sri Anandamayi Ma

Sri Ma Anandamayi je dnes rozpoznána jako bytost obrovské duchovní proslulosti. Narodila se před více než sty lety a dosáhla stavu samadhi ve věku 86 let. Nicméně nemůže být řečeno, že tato omezení podmiňovala její naprostou svobodu být sama sebou za všech okolností. Byla vtělením radostné soběstačnosti, která okouzila srdce všech, kdo přišli do její blízkosti.

Záhadný odstup její osobnosti byl totálně mimo lidské chápání, ale díky tomu, že se ke všem žijícím bytostem chovala se soucitnou láskou, zdála se blíže, než by nejlepší přítel kdy mohl být. Byla Učitelem, jehož vedení bylo vyhledáváno učenými stejně tak jako neučenými, starými, stejně tak jako dětmi,

lidmi z cizích kultur nebo z tradičních zázemí.

Ačkoliv ustavičně cestovala, bylo viděno, že byla doma všude a nikdo jí nebyl cizí. Po celé délce a šířce Indie, a také za jejími hranicemi jí lidé shledávali jako zosobnění jejich vlastní vnitřní vize Milované, která je nejdražší jejich srdcím.

V Dhace, kde poprvé získala uznání, byla známá jako “Nanush Kali”, to je, “žijící Kali”. Kali je vládnoucí Božstvo Bengálska, takže to bylo docela pochopitelné. Když odešla pryč z Bengálu a navštívila jiné provincie, její přítomnost vyvolávala stejný typ odpovědi, dokonce i při jejím prvním vystoupení. Na březích Svaté Narmady, byla zdravená jako “Devi Narmada”. V Mudurai jí davy, které čekali hodiny na letmý pohled na ni, zdravili jako Bohyni Minakshi. V Punjab jí bylo dáno stejné místo cti jako Svatému Granth Sahab. Ve Vrindavan, nejrespektovanější Mahatma Sri Haribabaji Maharaj v ní viděl své milované Božstvo, Pána Gaurangu. Stoupenci Sindhi Sri Udiyabbaji Maharaje jí vzdaly hold jako viditelné Formě jejich Božstva Jhoolelala. Jeden z muslimských stoupců měl vizi s ní, kde měla Taj na své hlavě během meditací. Křesťanský stoupec spontánně poznamenal “Nyní máme Tvář

Boha. Prostá žena z almerské vysočiny by jí řekla, “Nyní, když tě máme s námi, nepotřebujeme chodit do chrámu.”

Jeden návštěvník, irský žurnalista se upřímně zeptal, “Myslím si to správně, že si Bůh?” Sri Ma odpověděla: “Není nic kromě Jeho samotného, každý a vše není nic jiného než forma Boha. I v tvé osobě také On sem přišel dávat darshan. On pokračoval, “Proč si v tomto světě?” “V tomto světě?” Sri Ma odpověděla, “Já nejsem nikde. Já jsem sama odpočívající sama v sobě.” Během stejné konverzace Ir řekl, “Já jsem Křesťan.” Sri Ma odpověděla, “Já také, Křesťan, Muslim, cokoliv se ti líbí.

Obecně nenapodobitelný úsměv Sri Ma odzbrojil veškeré otázky týkající se její identity. Jednou odpověděla otázku stoupence těmito slovy: “Jaká to dětinská otázka, Lidé mají různé vize bohů a bohyní ve mě a to dle jejich vlastních zálib. Co jsem byla předtím, jsem nyní, a budu také potom. Jsem také to, co si ty nebo kdokoliv může myslet, že jsem, proč se na to nepodíváš takhle, touhy (hledáčů po Pravdě) tě přivedly k tomuto tělu. Všichni jste to chtěli a nyní jste to našli. To je vše co potřebujete vědět.”

Richard Lannoy, mnohaletý stoupenec, shrnul způsob bytí Sri Ma s námi ve velmi výmluvné frázi: “ Přesto je zde podivnost, částečnost, nedefinovatelná kvalita, která se blíží tak blízko limitům definování člověka ve smyslu udělat přídavné jméno jako je “lidský” velmi nedostačující co se týká jejího případu a “božský” ubohý. Je široce přijato, že Ona byla jednoduše unikátní. Ona byla, skrz celý její život, vrcholem bezúsilové dokonalosti.

Sri Ma Anandamayi se narodila v malé vesnici zvané Kheora, kde je nyní Bangladěš, 30. dubna 1896. Narodila se do zbožné, prestižní, ale nezámožné domácnosti. Její rodné jméno bylo Nirmala Sundari Devi. Je překládáno jako “Neposkvrněná Krása”, což se zdálo velice odpovídající, jak nemluvně rostlo do půvabného dítěte. Malá Nirmala, radostné a šťastné dítě strávila své dětství v příjemném okolí vesnice. Byla oblíbená všemi, připravená přinést a poskytnout pomoc, které byla schopna komukoliv, kdo požádal. Celá vesnice, tvořená převážně muslimskými rodinami, jí vyjadřovala lásku a náklonnost, která vydržela v průběhu let. I nyní jí muslimská populace Kheory nazývá “Naše vlastní Ma.”

Otec Sri Ma byl zbožný Vaishnava. Byl velmi dobře známý pro jeho překrásné provedení náboženských písní, jeho melodický hlas nikdy nezklamal, aby se dotkl srdcí svých posluchačů. Ve skutečnosti byl někdy přirovnáván k Ramprasadovi, svatému bardovi z Bengálu, o kterém se věří, že vyvolal přítomnost bohyně Shakti svým inspirujícím zpěvem. Matka Sri Ma byla jemná žena poctivé povahy totálně oddaná blahu své rodiny. To, že nebyla

stejná jako mnoho ostatních se stalo patrné jak šly roky. Mnozí si jí budou pamatovat jako Swami Muktananda Giri v okrové róbě, která doprovázela Srí Ma na jejích cestách.

Sri Ma byla sotva třináct let když se provdala za Sri Ramani Mohan Chakravarty z Atpary. Jejich rodina měla tradici Shakti-upasany. Jako dětská nevěsta byla Sri Ma přijata do rodiny Ramani Mohana nejstaršího bratra Sri Revati Mohanem a jeho ženy Pramodou Devi. S nimi zůstala téměř 4 roky zatímco Ramani Mohan byl v Atpaře a v Dhace. Z bestarostného dětství v domově jejích rodičů byla katapultována do náročné situace značné fyzické těžké práce v atmosféře přísné disciplíny. Vařila, uklízela, nosila vodu, starala se o děti a pomáhala švagrové všemi možnými způsoby. Těžká práce je osud vesnických žen nejen v Indii, ale po celém světě. Co odděluje Sri Ma od všech takových dívek umístěných do podobných situací je fakt její totální přiměřenosti a ještě trochu navíc, jak tomu bylo. Zůstávala jednotně veselá, dobře naladěná, a více než ochotná nést zátěž jiných lidí. Nic pro ní nebylo těžké. Její klidná a vyrovnaná povaha nebyla nikdy narušena bezohledností nebo nerovným zacházením v rukách starších.

Ve skutečnosti nenarušená šťastná povaha Sri Ma způsobovala její nové rodině určitou starost, mohla znamenat pouze prostou mysl. Ve svém dětství tuto starost také vzbuzovala ve svých rodičích - možná byla malá holčička trošku pod průměr, když nebyla tak uličnická a zlobivá jako ostatní děti? Trvalo to spoustu let pro blízké společníky Sri Ma než realizovali, že ona byla vždy ukotvena v jí často opakované větě: jo ho jaye: "Cokoliv přijde aby přešlo, nechte to přejít."

Trvalo to nějakou dobu bystrým lidem, aby porozuměli, že Sri Ma byla úslužná, ale ne poslušná a sugestibilní. Její neomezený soucit přetékal těm, kteří se dostali do její blízkosti: rodina, sousedé, služební stejně tak jako zvířata a rostliny cítili magický dotyk jejího vrozeného zájmu pro jejich blaho. Také měla vždy připravený šibalský smysl pro humor, který si vždy vzal na mušku slabosti jejích společníků, ale ne ve zlém, neboť ona byla bez zášti a nikdy by si z nikoho jen tak legraci nedělala. Vždy měla auru blížící se k dokonalosti kolem sebe, ale nějakým způsobem nikdy nepřehltla svoje společníky. Bylo to právě naopak, její jemné způsoby a pohotový úsměv se líbil všem, kdo se s ní dostali do kontaktu.

V 18 letech přišla Sri Ma po vzájemné dohodě obou rodin do Ashtagramu, aby zůstala se svým manželem v místě jeho práce. V pozdějších letech nazývala svého manžela jménem Bholanath, a tak i my budeme používat toto jméno. V době příchodu do Ashtagramu jí její matka řekla, že by měla vyjadřovat stejnou poslušnost a respekt svému muži jako svému otci. Bylo známo, že Sri Ma byla za svého života velmi dbalá jemných příkázání své matky. K Bolonathji se chovala přátelsky avšak nesměle, což bylo velmi roztomilé. Plášť zodpovědného

strážce ve službě vzácného pokladu sestoupil na ramena Bolonatha tak jak byl. Ten ho nosil obezřetně a s kompetencí celý svůj život až do své smrti v roce 1938.

Hodně toho bylo napsáno ohledně čistoty a perfektnosti celibátu Sri Ma a Bholanathjiho manželského života. Tato slova jsou spíše neadekvátní, protože by bylo mnohem lepší říci, že taková otázka nikdy nevyvstala, která by se jich týkala. Bholanathji samozřejmě nesl dopad překrásné mladé ženy, která byla připravená splnit jeho nejmenší přání s příkladným duchovním klidem. Jejich sousedé a blízcí přátelé nemohou říci, že by někdy byl nespokojený, tak jak byl.

Bajitpur: Z Ashtagramu, Bholanathji přišel do Bajitpuru na výměnu.

Okres Bajitpur měl speciální význam pro stoupence Sri Ma jako místo, kde si prošla různými procesy intenzivních sadhan. Jak k tomu došlo může být nejlépe vyjádřeno jejími vlastními slovy: “Jednoho dne v Bajitpuru jsem se jako obvykle šla vykoupat k nedalekému jezírku u domu, kde jsme bydleli. Jak jsem si lila vodu přes hlavu, přišla ke mě kheyala: “Jak by se ti líbilo hrát roli Sadhaky (Sadhaka je někdo kdo následuje určitou sadhanu - cvičení - nebo způsob života směřující k realizaci Boha)? A tak lila začala. “Tato dvě slova jsou používána tak často ve spojení se Sri Ma, že potřebují být vysvětlena. Kheyala může být nejlépe vysvětlena slovy “spontánní myšlenka”, odlišná od akcí mysli nebo přání pro nějaký požadovaný cíl. V podstatě přichází do existence beroucí si tvar z potřeb svých společníků.

Jakmile jednou projevena a byla viděna, řetězec událostí vedl ke svému naplnění. Někdy kheyala může být probuzena nebo také odkloněna opakovanými prosbami. Sri Ma se zdála stejně vyrovnaná k jakémukoliv výsledku vyvstávajícímu z její kheyaly. Lila může být přeložena jako sportovní hra - aktivita, která má konec sama v sobě. Se Sri Ma, Kheyala probíhala současně se spontánní akcí v souvislosti s ní. Večer Sri Ma zametla svůj pokoj a jeho okolí. Zapálila kadidlo a udělala okolky kolem chaty s hořákem v ruce. Postarala se o potřeby Bholanathaji při jeho návratu z práce včetně jeho vodní dýmky, kterou si dával po večeři. Poté, co se Bholanathji usadil, zeptala se ho na svolení k provedení malé sadhany. To on okamžitě schválil. A tak se Sri Ma usadila na zem v rohu jejich pokoje a začala ústně opakovat slovo “Hari, Hari, Hari”..., a to proto, že se toto slovo v dětství naučila od svého otce. Bholanathji ji pozoroval, jak je absorbována v jejím světě vnitřní radosti. Po několika dnech této rutiny zpozoroval, že zaujala některé yogistické posty nebo asany. První z nich byla pravděpodobně siddhasana. Bholanathji samozřejmě věděl, že Sri Ma neměla žádné předchozí znalosti jogy nebo jejích asan, prostě se jí děly. Jednoho dne řekl: “Proč říkáš Hari? Nejsme Vaishnavy (větev Hinduismu založená na uctívání Vishnu). Sri Ma se zeptala:

“Měla bych tedy říkat Siva, Siva?” (Šiva je jedním z velmi důležitých hinduistických bohů). Bholanathji byl spokojený. Změna Jména neměla žádný vliv na výsledek tohoto cvičení.

Sri Ma řekla, že když opakovala slova, nepřemýšlela nad žádnými vizuálními formami. Zvuk byl vše ve všem. Slabiky byly jako rezonance, jako být udeřen všeprostupujícím tlukotem. Její tělo bylo jako by vyladěné s univerzálním rytmem té síly, která podporuje vše, co existuje. Její tělo se stalo instrumentem pro hru této vesmírné hudby. Zdálo se, že se stala za jedno se zvukem písmen, které pronášela, její končetiny, celé tělo se pohybovalo rytmicky jakoby ve vibrujícím tanci forem neobyčejné choreografie režírované vnitřní Silou. Někdy ležela mnoho hodin absolutně nehybně a totálně ponořená do vnitřní blaženosti. V takových chvílích její tělo vyzařovalo zář, která byla viditelná přihlížejícím, Bholanathji ji pozoroval fascinován a nikdy nepochyboval o pravosti těchto projevů, byl schopný nevnímat si negativních komentářů od některých sousedů, kteří nepochopili, že byli svědky odvíjení se magnetické osobnosti Sri Ma, která měla kheyalu pro odhalení sebe sama v roli sadhaky.

Sri Ma žila život poutníka na cestě duchovního snažení téměř šest let, během této doby se sama zasvěcovala a pokračovala dále více systematictěji. Bholanathji si uvědomil, že byl v přítomnosti velmi speciálního vtělení Božské Síly. On sám přijmul hodně vyhledávané zasvěcení od Sri Ma během prvního roku této manifestace. Poté se jejich vztah dostal do nové dimenze - a to Guru a žáka, ačkoliv Sri Ma nikdy nezměnila svůj přístup kompletní poslušnosti a úcty k Bholanathjiho přáním.

O tomto období svého života Sri Ma řekla: “Sadhany, díky kterým člověk vyvíjí úsilí k dosažení sebe-realizace mají nekonečno variací, a každá variace má nespočet aspektů. Všechny tyto se mi odhalily jako část mě samé”. V pozdějších letech měla příležitost mluvit o svých prožitcích ve vybraných setkáních asketů, učňů a jiných hledačů Pravdy. Panditi (Indičtí učenci školení v Sanskrtu a Indické filozofii a náboženství, často také trénovaní knězi) žasli nad její znalostí všech zásad víry, ve všech jejích doktrinálních podrobnostech. Sri Ma řekla, že i tak nemluvila ani o jedné tisícině všeho, co jí bylo odhaleno během jejího prvního roku intenzivní sadhany. Někdy v roce 1922 se stala maunam - tichem. Toto ticho přišlo jako známka naplnění sadhany. Po období maunam (ticha) začala rozmlouvat s návštěvníky o náboženských tématech.

Z Bajitpuru přišla Sri Ma a Bholanath do Dhaky 10. dubna 1924. Bholanath se stal Manažerem Shahbagh Gardens, částí Estates of the Nawabzadi Pyari Bano. Mnoho lidí co je znalo v Ashtagramu a Bajitpuru měli příbuzné v Dhace. Pověst se utvrdila, že mladá paní domácnosti v Shahbagh Gardens byla obdařená velkými duchovními silami. Návštěvníci ze zvědavosti přicházeli a stávali se z nich celoživotní stoupeníci.

V souladu s ortodoxními zvyky té doby se Sri Ma na veřejnosti zahalovala. Když jí Bholanathji požádal, aby k někomu mluvila, udělala to, ale jinak ne. Ženy ji samozřejmě mohly navštěvovat vždy a tak byl brzy kolem Sri Ma zástup. Muži tak pokračovali ve své nevhodě, neboť dbali veřejného mínění, ale zde hrál Bholanathji důležitou roli. Brzy k němu začali vzhlízet jako k Baba Bholanath, člověk velící respekt v jeho vlastní pravdě. Pod jeho záštitou získávaly nabývající davy tvar vždy se zvyšující, ale úzce spjaté rodiny.

Mezi prvním stoupenci byli Sri Jyotish Chandra Rai, který byl později znám jako Bhajji v tomto kruhu; Sri Shashanka Mohan Mukherji (později Swami Akhandanandaji) a jeho dcera Adorini Devi, známá všem stoupencům jako Gurupriya Devi nebo Didi. Sri Nishikanta Mitra, Sri Pran Gopal Mukherjee, Sri Niranjana Rai, Sri Baaul Chandra Basak (Bholanathjiho celoživotní přítel) a mnoho mnoho dalších.

Bholanath pozval rodiče Sri Ma aby přijeli a zůstali v Shahbaghu. Byli známi jako Didima (Matčina Matka) a Dadamashai (matčin otec). Od nich slyšeli stoupenci Dhaky o dětských dnech Sri Ma. Bholanathjiho sestry a bratři s jejich rodinami spolu také po mnoha letech přijeli do Dhaky. Jedna ze sester poznamenala: “Po smrti našeho otce jsme byli spíše rozrušení, nyní Badhuthakurani (termín projevu lásky pro bratrovu ženu) umožnila to, abychom spolu přijeli a byli znovu rodina.”

V Dhace žila Sri Ma uprostřed atmosféry zázraků. Její léčivý dotyk byl vyhledávaný cizinci z daleka i blízka. Byla viděna v extatických stavech samadhi a makabhavy během kirtan. Očité svědectví mahabhavy při příležitosti kirtan je popsáno takto: “V jednu chvíli Sri Ma seděla jako my všichni. V příštím okamžiku se kompletně změnila. Její tělo se rytmicky kymácelo. Okraj jejího sari ji spadl z hlavy. Její oči byly zavřené a celé tělo se pohybovalo v rytmu kirtany. Se stále se kývajícím tělem se postavila, nebo spíše byla postavena do vzpřímené pozice na její nohy. Vypadalo to, jako by Sri Ma opustila své tělo, které se stalo instrumentem v ruce neviditelné síly. Bylo nám všem jasné, že v tom nebyla žádná její vůle motivující tyto činy. Sri Ma byla jasně nevšimavá ke svému okolí. Kroužila po místnosti jakoby poháněná větrem. Příležitostně její tělo začalo padat k zemi, ale předtím, než mohlo dopadnout zase se vzpřínilo, zrovna jako list ve větru padající k zemi, který je pak znovu povznesen čerstvým závanem větru.”

Sri Ma se takto pohybovala v této kirtan skupině nějakou dobu. A po takovýchto bhavas ležela v samadhi mnoho hodin. Byl to vždy Bholanathji, který rozhodnul, kdy ji zkusit probudit. Ona měla tuto tuto kheyalu ho poslouchat, takže když ji opakovaně volal, nějakou otevřela oči a řekla: “Chceš abych vstala?” v šišlavých a nezřetelných tónech. V tu chvíli on

požádal ženy, aby jemně masírovali její ruce a nohy a mluvili na ni a nechali ji odpovídat na některé otázky. Tímto způsobem byla Sri Ma postupně přivedena zpět do běžného světa. Didi Gurupriya píše v úžasu “Ohromilo mě, jak Sri Ma tak přirozeně vstoupila do stavu Božské-intoxikace, stavu, který je vyhledávaný sadhaky všech dob. Ne, ne Boží-intoxikace, její stav takto být nazýván nemohl, nevím jak popsat stav, který byl najednou vznešený a přesto normální.”

Tato souhra rozměrů normálnosti a dokonalosti byla stálá a nezcizitelná funkce chování Sri Ma. Někdy to bylo přirovnávané k náhlé hře blesků na obloze. Jeden popis je: “Bylo to jako zároveň prožívat sluneční světlo a měsíční svit. Předtím, než mohl být jeden oslněn a přemožen paprsky slunce, v tu samou chvíli byl utišen a ujištěn jemnými měsíčními paprsky.

Tyto stavy byly časté a viditelné všem v tuto dobu, ale stali se v jejím dětství a také když byla s Revati Mohan rodinou. V těch dobách ale jejími společníky nebyly porozuměny, a byly vyloženy jako nějaký druh mírného záchvatu, který by měl pominout, až bude starší. Celkové držení těla Sri Ma bylo tak zářivé a veselé, že bylo snadné nevnímat si těchto několika známek náhlého vytažení do vnitřního světa záhad.

Klidné dny šťastných shromáždění kolem Sri Ma netrvaly příliš dlouho. Sri Ma se vydala na své cesty v roce 1927. Baba Bholanath rád navštěvoval místa duchovní pouti. Cestovali poměrně rozsáhle. Stoupenci z Dhaky si nakonec zvykli na častou nepřítomnost Sri Ma. Bylo zcela jasné, že Sri Ma měla kheyalu k opuštění Dhaky. Stoupenci pro ni postavili malý Ashram, ale kheyala Sri Ma se prokázala velice silná. Ve společnosti Bholanatha a Bhaiji opustila Sri Ma Dhaku 2. června 1932.

Cestovala nahodilým způsobem a tak dorazila do Dehradunu. Odtud cestovala do Raipur, vzdálené vesnice. Našli si úkryt ve zchátralém chrámu Siva (Siva Temple) kousek od vesnice. To byl pro ně začátek nového způsobu života. Bholanathji se celým svým srdcem oddal své sadhaně. Bhaiji vyzkoušel svoje umění poskytování služeb, které do této doby dostával od svých služebných. Zametal a čistil, pral věci, vařil primitivní jídla, to vše byla pro něj těžká práce. Někdy mu Sri Ma pomáhala, ale celkově se potulovala okolo sama nebo seděla obklopená vesnickými ženami.

Když se vrátila do DehraDun ona a Bhaiji zůstali v chrámu Manohar (Manohar Temple) v Ananda Chowk. Bholanathji strávil bezmála 3 roky v Uttarkashi a dělal svoji vlastní tapasyu. V Dehra Dun Sri Ma přišla do styku se všemi rodinami Kashmiri, které nedaleko sídlili. Sri Hari Ram Joshi se stal stoupencem a velkým obdivovatelem Bhaiji. Byl to muž silného přesvědčení, kromě toho měl odvahu věřit svým přesvědčením. Svou věrnost dal Sri Ma, a

moc se snažil přivést všechny svoje přátele k jejím nohám. Byla to je ho zásluha, že představil Smt. Kamala Nehru Sri Ma. Toto seznámení vedlo k dalším a vytvoření dalších setkání s lidmi z daleka i blízka. Jednostranná oddanost Smt. Kamala Nehru k Sri Ma byla pozoruhodná ve své hloubce a síle. Odnesla si svoje vzpomínky do Švýcarska a ovlivnila několik svých přátel, aby přišli do Indie a viděli Sri Ma. Mahatma Gandhi se dozvěděl hodně o Sri Ma od Kamalaji. Byl tak ohromen vším co o ní slyšel, že poslal svého důvěryhodného muže, pravou ruku Sri Jamnalal Bajaje ke Sri Ma. On sám se stal tak oddaným stoupencem, že Sri Ma měla kheyalu k cestování do Wardhy po jeho nečekané smrti a tak se potkala s Gandhijim osobně. V pozdějších letech Sri Jawaharlal Nehru a Indiraji přišli ke Sri Ma nevyhnutelně k ní přitahování jejich vzpomínkami posledních dnů Kamalaji.

V té době potkal Sri Ma Raja Sahab of Solon. Stal se jedním z nejpřednějších stoupenců a byl znám jako Jogibhai. Dehra Dun se stala další Dhakou. Tradiční radostné setkávání se rozneslo do dalších měst jako jsou Delhi, Meerut, Lucknow, Solon a Simla. V Simle obdržel festival Hari-kirtan nový život při účasti Sri Ma a také díky Bholanathjiho nadšené účasti. Bholanathji se připojil ke Sri Ma po příchodu z Uttarkashi. Byl představen novým stoupencům a přijat celým srdcem jako Pitaji (otec).

Přetékající břehy šťastných zástupů neznámých sami sobě čelili dvěma krizím: Bhaiji umřel v Almoře v srpnu 1937 a sám Bholanathji opustil svou truchlící rodinu stoupenců v květnu 1938 v Kishenpur Ashram. Úmrtí Bholanathjiho vyústilo v nové porozumění Sri Ma a jejich způsobů. Sri Ma byla velice oddaná žena a neúnavně mu poskytovala osobní služby kdykoliv byl nemocný. Během jeho poslední nemoci byla neustále u jeho postele. Umřel s její rukou na svém čele a dýchající slovo ananda. Bylo pociťováno, že dával svoje vyjádření svému vlastnímu stavu anandy a míru.

Většina stoupenců si myslela, že Sri Ma bude rozrušená, a byli v úžasu, když viděli, že u ní nebyla žádná známka zármutku. Zůstala tak klidná jako vždy. Všimla si jejich reakcí a jemně řekla: “Začnete naříkat a plakat, když člověk odejde do jiné místnosti v domě? Tato smrt je neodmyslitelně spojena s tímto životem. Ve sféře nesmrtelnosti, kde je otázka smrti a ztráty? Nikdo mi není ztracený.” Následovníci Sri Ma začali trochu rozumět významu jejího totálního odpoutání a přesto zaplavujícího soucitu pro její lidi. Jak roky ubíhaly, hádanka její osobnosti se prohlubovala, od momentu jejího narození byla plně vědomá, když začala sadhanu, vše jí bylo odhaleno její vlastní kheyalou. Prakticky byla negramotná vesnická dívka, ale když začala učit, mluvila v jazyku učených učenců a nikdy neudělala sebemenší chybu v její logické prezentaci tvrzení. Zdála se plně vědoma všech doktrínových rozdílností, nikdy nespletla jednu za druhou v jejích rozhovorech s učenými pandity. A přesto nebyla zasvěcena do žádného určitého mnišského řádu nebo trénovaná jakýmkoliv jógickým

učitelem. Nesetkala se s žádným Guru, který by měl nějaký vliv na její život. Ve skutečnosti nikdy neopustila svět aby se stala poustevníkem, ani se nevzdálila od svých známých a příbuzných. Netrénovala sadhanu jak je všeobecně porozuměno v tradicích, a přesto uměla mluvit s autoritou o všech aspektech života náboženského hledání osvícení. Taková jsou fakta a důvody proč slovo unikátní je použito při jejím popisu.

Sri Ma pokračovala v pohybu ve svém vlastním stylu nestrukturovaných tras, ale ne vždy si vybírala své společníky. Byl to pestrý dav, který jí obklopoval. Mnohokrát se to stalo tak, že mnozí z jejího okolí nemluvili stejným jazykem. Lidé z rozdílných provincií, rozdílných cest života, všichni smíšení do jednoho šťastného zástupu. Bylo prožito, že Sri Ma přijímala pozvání na různé náboženské události. A tak stoupenci připravili Bhagavat Saptah, Durga Puja, Chandipath aj. ve svých městech. Modlili se za její přítomnost na těchto událostech. Kdekoliv Sri Ma přebývala, okamžitě se to místo stalo centrem pro setkávání tisíců. Sri Ma se svým soucitným přístupem k organizátorům odjela pryč hned jakmile se věci začali vymykat kontrole. V blízkosti Sri Ma nebyl žádný centrální management, kdokoliv byl schopný, převzal velení na tak dlouho jak mohl. Věci se zařizovaly sami tak jak byly. Je těžké popsat naprosto improvizovanou povahu managementu, který se děl v blízkosti Sri Ma. Dokud to jeden nezažil na vlastní kůži, není možné docenit naprosto náhodnou přirozenost vyvíjejících událostí, které se zdály naplňující kheyalu Sri Ma co se týká jejích cest, společníků a nebo časů a míst retreatů. Ve všech důležitých městech, které Sri Ma navštěvovala často, se stoupenci spojili a stavěli jeden Ashram za druhým, ale nesloužilo to účelu, aby to zastavilo její pohyb nebo jí poskytlo nějaké pohodlí když zůstávala na jednom místě, protože se často stávalo, že nenavštívila Ashram vůbec a šla na nějaké úplně jiné místo.

V roce 1940 se Sri Ma dostala do kontaktu se Sri Prabhu Dattaji Maharaj z Jhunsi, Mahatmou se značnou proslulostí. Pozval jí, aby se připojila k jejich radě sadhů (svatých mužů) v Jhunsi v roce 1944. Zde se s ní seznámil další Mahatma, zejména Sri Haribabaji Maharaj, Sri Chakrapaniji a Sri Sharananandaji. Do této doby se jí stále ještě vyhýbal Sadhu Samaj, neboť ona byla ve formě ženy. Sri Prabhu Dattaji prolomil tuto umělou bariéru. Poté Haribabaji Maharaj jí projevil tu nejvyšší poctu. Hlavy ostatních Řeholních Řádů v ní rozpoznali ztělesnění Upanishadických tradic a přijali její slovo jako Shastru samu o sobě.

V kheyale Sri Ma začala Savitri Yajna ve Varanasi v nově vybudovaném Ashramu 14. ledna 1947. Myšlenkou bylo pro "Dobro Lidstva." Ten samý rok v srpnu bylo v zemi velké napětí před Nezávislostí. Nehledě na všechny tyto negativní faktory Yajna pokračovala bez překážek až do velkolepého závěru 14. ledna 1950. Velký dav renomovaných Mahatmů poctil tuto událost. Zúčastnili se jí princové, pověstní umělci, politické osobnosti a také běžná masa lidí.

V přítomnosti Sri Ma všechny události nabývaly mimořádného lesku. Tato yajna slavností a grandiózností sama o sobě byla ohromující ve svém dopadu na účastníky.

Nejatraktivnější událost pod záštitou Sri Ma se ukázala být Samyam Saptah. Sri Ma velmi často mluvila o důležitosti zachování zdrženlivosti (omezení, sebekontroly, restriktce) na životní cestě, alespoň jednou měsíčně jestli ne jednou týdně. Sri Jogibhai, Prezident Sri Anandamayi Sanghy navrhl, že Samyam Saptah bude zařízen v blízkosti Sri Ma, takže všichni stoupenci se budou moci shromáždit za tímto účelem. První takový saptah byl organizován ve Varanasi Ashramu v roce 1952. Účastníci první a poslední den drželi půst. Mezi tím, se menu vytvořené Sri Ma sestávalo z jednoduchých jídel podávaných jednou denně. Pod jejím vedením byl program pro celý den takto načrtnut. Po denních osobních puja aj. se všichni účastníci setkali v Centrální Hale pro poslech biblických rozmluv, kirtan a meditací. Dveře byly zavřené, aby zde nedošlo k žádnému vyrušení. Po krátké odpolední pauze na jídlo a malý odpočinek, účastníci (Vratis) se shromáždili pro večerní lekci a tak dále.

Popularita těchto událostí byla fenomenální. Celý Ashram se k nim přidal. Mahatmové přišli z daleka i blízka. Lidé slyšeli učené lekce od řečníků, které by jinak neměli vůbec šanci slyšet v normálních kurzech. Slyšeli vzácná skripta a poslouchali dobrou hudbu. Nejlepší část dne byla v půl desáté večer, když Sri Ma odpovídala na otázky z publika. Celý den utekl jako záblesk v očekávání na tuto půlhodinu matri satsangu. Účastníci žasli, že mohli žít týden jako asketové tak bez úsilí.

Nejlepší způsob jak porozumět Sri Ma je nesrovnávat jí s žádným velikánem na naší duchovní obloze. Rozpoznání, která získala ve svém vlastním životě bylo jen její vlastní přítomností. Toto je, co o ní v Bangalore v červnu 1978 řekl Swami Chinmayananda: “Když slunce svítí, nikdo nepotřebuje prokazovat sluneční svit.” Harmonie protikladů bylo základním tématem jejího způsobu života. Uprostřed nádhery a velkoleposti, která se zdála nevyhnutelná všude, kde Sri Ma byla, ona sama žila jako asketa. V průběhu svého života byla velmi malý jedlík. Kromě měsíců, kdy nejedla, což se stávalo pravidelně, následovala další rigorismy (Rigorismus - z lat. rigor - "tvrdost", "ztuhlost", "přísnost") V obvyklém smyslu znamená přísnou mravní zásadovost, neznající kompromisu a žádající prosté podřízení příkazu povinnosti.) Po mnoho let jedla jídlo obden. Při stěžování by Sri Ma řekla: “Není nutné jíst vůbec k zachování těla. Já jím pouze protože zdání normálního chování musí být udržováno tak, abyste se vy se mnou necítili nepříjemně. “ Příjem potravy nebyl ve spojení s žádnou z jejích nemocí. Ve skutečnosti byla Sri Ma v perfektním zdravotním stavu i když nic nejedla. Nemoci přicházely a následovaly svůj vlastní rytmus nesouvisející s jídlem.

Za svého života se potkala téměř se všemi politickými hodnostáři, kteří získali sílu po Nezávislosti. S ní o státních záležitostech nemluvili. Mluvili jenom o Bohu a náboženských aspiracích člověka.

Někteří stoupenec ve chvále o jejím vše-zahrnujícím vzkazu někdy říkají, že Sri Ma vítala všechny víry jako pravdivé cesty k Bohu. Toto by mohlo být zdrženlivé vyjádření. Skutečností bylo, že Sri Ma neviděla žádné rozdíly, které by měly být stmeleny. Pro ni, vskutku vše byl pouze On. To samé může být řečeno o jejím přístupu k ženám. Nerozeznávala žádnou méněcennost nebo nadřazenost. Požadovala (jestli takové slovo ve spojení s ní lze vůbec použít) stejně vysokou kvalitu asketismu od brahmacharis stejně jako od brahmacharinis Ashramu. Čistota mluvy, činů a myšlenek byla vždy ideálem, který nastavovala pro všechny poutníky na cestě k Boží Realizaci.

Když Sri Ma mluvila s mladými moderními lidmi, projevovala se jako plně si vědomá trendů všech dob, i tak, její účastníci dialogů nikdy nedosáhli toho, aby souhlasila s jejich požadavky pro kompromisy. Ona je s velkým humorem a porozuměním přivedla kolem k přijetí jejího požadavku, aby začali hledání Toho, kdo je skrytý v jeskyni srdce.

Dalo by se říci, že následující text vyjadřuje názor všech stoupeneců ohledně Sri Ma:

bhidyatehrdayagranthicsahhidyanthe sarvasainsayah kshiyante casya karmani tasmin drste paravare

Uzel srdce je prorazen, veškeré pochybnosti jsou rozpuštěny, Všechny spoutanosti jsou zničeny při hledání Toho, kdo je zde a za. Mundakopanisad 11.2.8

Při zpětném pohledu se zdá, že Sri Ma začala proces sebe odpoutání předčasně. Stále nebyla k dosažení, neboť bylo řečeno, že se necítila dobře. Všichni stoupenec věděli, že je nemocná, protože to nebyla její kheyala odpírat jim přístup k ní. Mnohokrát ona řekla: “Proč se cítíte tak nepřátelsky k nemocem? Oni také přicházejí k tomuto tělu jako vy. Říkám vám snad, abyste šli pryč?” Na základě modliteb jejích společníků byla Sri Ma viděna mnohokrát, jak vykonává určité jogické kriyi, aby se zbavila svých onemocnění. Ke konci sedmdesátých let a na začátku 1981 neměla žádnou kheyalu jako odpověď na jakýkoliv druh modliteb pro její uzdravení. Starala se o plnění svých různých závazků. Nevypadala nemocně, ale překrásně a klidně jako vždy, ale rozhodně si masu stoupeneců zvykly, že nedostávají její darshan tak snadno jako vždy. Pro veškeré praktické důvody se stáhla z veřejných audiencí kromě několika výjimek. Její poslední kheyala se zdála být na představení ati Rudra Yajna v Kankhalu. To byl největší z Vedických Yajnas. Pod vedení Sri Ma se oslavovalo s takovou

nádherou a svědomitým dodržováním každého detailu písem, že Savants řekli, že Sri Ma zasvětila Satya Yuga v předním věku Kali.

V posledních dnech byla Sri Ma klidná, ale netypicky se zdálo, že se vzdaluje za modlitby lidí okolo ní. Původně vždy dávala největší pozor na slova Mahatmů, ale nyní se usmívala na veškeré modlitby pro její uzdravení a říkala: “Není žádná kheyala.”

Sri Jagadguru Sankaracharya z Shringeri, Sarada Peetham jí chtěl pozvat do Shringeri při příležitosti Roční Durga Puja a naléhal, aby se zbavila své nemoci co nejrychleji. Ona odpověděla svým obvyklým jemným tonem: “Toto tělo nemá žádnou nemoc Pitaji. Je voláno směrem k Nemanifestovanému. Cokoliv nyní vidíš, že se děje je přispívají k té události. Ten moment se s ním rozloučila a příštího dne 2. července znovu zopakovala svou neschopnost přistoupit na jeho přání říkající: “Jako Atman, Já budu navždy s tebou. “

Sri Ma, jinými způsoby odstavila své stoupence ze své fyzické přítomnosti. Neodpovídala na dopisy, ale dopisovatelé cítili její přítomnost ve svých srdcích a jejich otázky zodpovězeny.

Nezúčastňovala se žádných událostí, které byly vykonávány s běžnou obezřetností v jejich určených časech v Ashramu. Přestala na mnoho měsíců jíst jídlo. Dívky, které jí navštěvovali jí daly několik kapek vody jenom v příležitostných okamžicích. Sri Ma strávila své poslední dny v Kishenpur Ashram. Nedělala žádná loučení kromě toho, že řekla "Sivaya namah" v noci 25. srpna. Tato mantra je oznamovací způsob finálního rozpuštění světských svázaností.

Stala se Nemanifestovaná v pátek večer 27. srpna 1982 kolem 20 hodin.

Celé sdružení Mahatmů odsouhlasilo, že se sejdou a postarají se o fyzické pozůstatky Sri Ma. Byla jí projevna nejvyšší pocta, průvod tisíců doprovázel vozidlo nesoucí její tělo z Dehra Dun do Kankhalu. Mahanirvani Akhadha uspořádal rituály Samadhi. Kankhal na úpatí Himaláje je svatá půda. Všechny řády mají své Centrály v Hardwaru. Jak Sri Ma řekla, ona náležela všem a tak všichni se účastnili rozloučení s lidským tělem, které obývala jejich milovaná Ma 86 let. Sri Ma přišla v době, kdy Indie stejně tak jako celý svět procházel mnoha krizemi. Ona zůstala jedna z lidí, skrz kterou se přelévala naděje a útěcha a prosazování starých ideálů indických tradic navzdory zdrcujícímu dopadu cizích vlivů. Plně rozuměla existenčním důsledkům současné doby technologie a jejím způsobem bytí ve světě dostala do správné perspektivy ty, kteří chtěli vidět za to, že Bůh je stejně tak přítomný ve světě předanému vědeckému rozvoji, jako ve věku mytologie je “Vzkaz” doručeny jejím pobytem na zemi.

Myslíme si, že půda Bharatvarshy je posvátná. Čas od času vidíme v Indii, ne pouze učitele, nebo jen světce, ale příklad způsobu života, který je kvintesencí jejího ducha. Indie opatruje setkávání nebe a země, mísení bezčasového s časovým, setkávání horizontů věčného toužení člověka a sestupování milosti. Čas od času je takový sen realizován. Najdeme učitele, Jagadguru, který nejen probudí toužení po hledání Pravdy, ale rozněcuje a udržuje víru v jeho konečné naplnění.

Sri Ma vždy zůstane s námi ve formě jejích nesmrtelných slov, nejdražší z nich jsou,
“Ma je (Já jsem) zde, s čím si tedy dělat starosti?”
(Ma Achen, kiser cinta?)

Česká facebooková stránka Sri Anandamayi Ma [zde](#).

